Пише: Александар Секуловић
петак, 30 новембар 2012 11:47

(Хелсиншка повеља)

Није новост ако да између Хрватске и Србије постоје дијаметралне разлике у правној и политичкој оцени акције „Олуја“ из 1995. године. Разлике се сваке године упадљиво манифестују приликом обележавања годишњице те акције. Било је за очекивати да ће временом и нормализацијом привредних и дипломатских односа разлике слабити, али то се није догодило. Шта више, ове године дошло је до новог удаљавања ставова. Док је хрватски председник Иво Јосиповић понудио руку помирења изјавом да Хрватска не може победити у миру док не призна и српске жртве, са српске стране чуле су се до сада најоштрије оцене које искључују сваку помисао на помирење. Наиме, владајућа Српска напредна странка (СНС), у складу са својим радикалским пореклом оценила је да „Олуја“ представља „највећи злочин у Европи после Другог светског рата“. То исто мисли и лидер Јединствене Србије Драган Марковић Палма који захтева да Европска унија забрани Хрватској слављење овог догађаја и да јој забрани улазак у ЕУ. А лидер Демократске странке Србије (ДСС) Војислав Коштуница оценио је да Хрватска слави као победу „сурово убијање недужних и срамно прогањање немоћних људи“, док је високи функционер СПС Бранко Ружић позвао Европску унију да заузме став о акцији „Олуја“ и да преиспита чињеницу да држава која треба да постане њена чланица „најсрамнији дан“ у својој историји слави као државни празник.

Ова хистерична вербална агресија Србије, у којој сложно учествују све „патриотске“ снаге и која, како време пролази, уместо да слаби постаје све оштрија, не може се објаснити непознавањем основних чињеница везаних за ову војну операцију. Јер, немогуће је, на пример, да Српска напредна странка, макар у њој доминирале политичке аналфабете не зна да протеривање Срба из Крајине, под предпоставком да је то заиста било протеривање, не одговара дефиницији геноцида из Конвенције Генералне скупштине УН усвојене резолуцијом број 260 од 9. децембра 1948. Немогуће је да Војислав Коштуница, који претендује на научну објективност, не зна да су, знатно пре „Олује“ и „Бљеска“ готово сви Хрвати са територије такозване Републике Српске Крајине (РСК) протерани или побијени. Немогуће је, коначно, да Србија не зна да „Олуја“ и „Бљесак“ представљају, са становишта међународног права, легитимне војне операције ради ослобађања државне територије запоседнуте од стране неке друге државе уз помоћ побуњеног локалног становништва. Целокупна међународна заједница сматра те операције легитимним и у складу са међународним правом, па зато Србија својим непризнавањем тих операција ставља саму себе с оне стране међународног права.

Пише: Александар Секуловић
петак, 30 новембар 2012 11:47

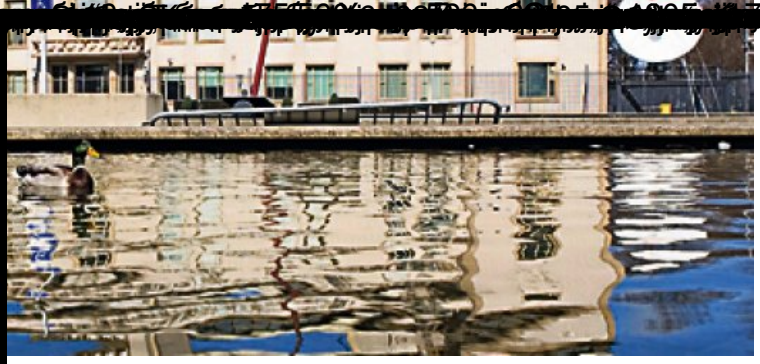

broj 167-168